

Οι όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος

/ [Πεμπτουσία](#)

Οι όσιοι Παρθένιος και Ευμένιος της Ι.Μ. Κουδουμά

Μια μέρα ο όσιος Παρθένιος καθόταν μέσα σε μια βροχοσπηλιά δίπλα στη θάλασσα με ένα πνευματικό του παιδί., τον Γιώργη από τον Πλατανιά, και κουβέντιαζαν για ώρες κι εξομολογούνταν ο άνθρωπος ό,τι είχε μέσα στα βάθη της καρδιάς του στον Γέροντα, καρτερώντας να τον συμβουλέψει και να του φανερώσει του Θεού το θέλημα.

- Γέροντα, δίψασα, του είπε κάποια στιγμή ο προσκυνητής. Στέγνωσαν τα χείλη μου και νιώθω πάνω τους σαν να έχει πέσει όλο το αλάτι της θάλασσας. Τι κρίμα, Γέροντα, να μην έχει το μοναστήρι μια πηγή με ωραίο, γάργαρο νερό, είπε γνωρίζοντας το πρόβλημα της έλλειψης του νερού. Ο Κόφινας, που είναι πάνω από το μοναστήρι, μπορεί να είναι θεόρατο βουνό, μα είναι όλο πέτρα. Δεν είναι δασωμένο για να κρατάει το νερό και να τρέχουνε πηγές.

Ο όσιος Παρθένιος τον κοίταξε τότε χαμογελώντας και του λέει:

- Τι ζήτησες, ευλογημένε, με πίστη από τον Θεό και δεν σου το έδωσε;

Και βάζει το χέρι του στην τσέπη απ' το κοντόρασό του και βγάζει μια ξύλινη κούπα, που είχε μαζί του, και σκύβοντας τη γεμίζει θαλασσινό νερό. Κάνει πάνω

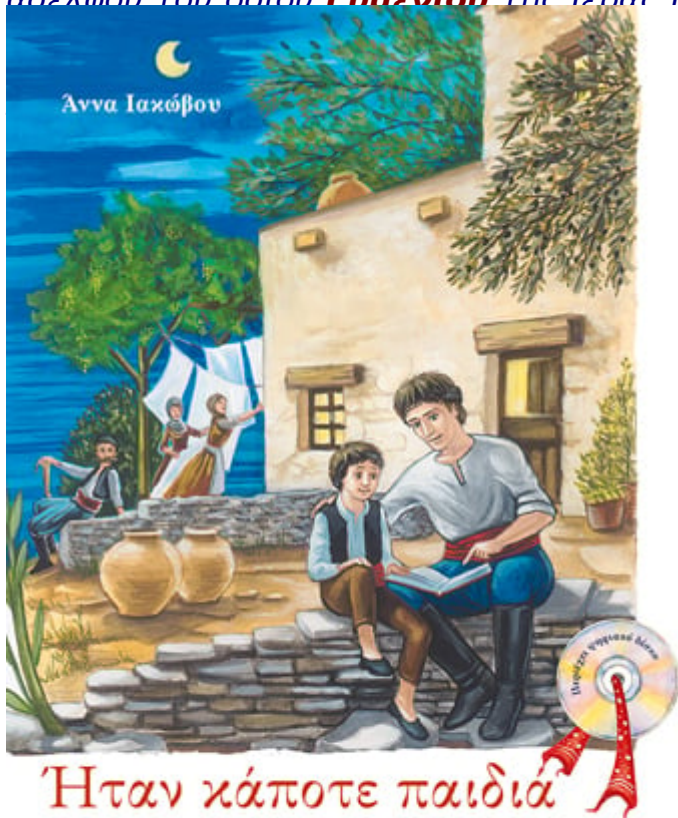
της το σημείο του σταυρού και τη δίνει στον Γιώργη.

- Να, πιες, του λέει.

Παίρνει ο Γιώργης την ξύλινη κούπα και τη φέρνει δειλά στα χείλη του και γυρίζοντάς την τα βρέχει μια στάλα με το νερό. Τότε μεμιάς κατάλαβε πως τούτο το νερό ήταν γλυκό και είχε μια γεύση, που όμοιά της δεν είχε δοκιμάσει. Δίχως να τα χάσει με το θαύμα, δίνει μια στην κούπα και την αδειάζει στο διψασμένο λαρύγγι του κι ύστερα είχε και το 'λεγε πως τέτοιο νερό δεν είχε ξαναπιεί ποτέ στη ζωή του.

Το παραπάνω χαρακτηριστικό επεισόδιο από τη ζωή του οσίου **Παρθενίου** και του αδελφού του οσίου **Ευμενίου** της Ιεράς Μονής Κουδουμά στην Κρήτη (10 Ιουλίου), ο Ιακώβου. Οι Όσιοι αυτοί της Εκκλησίας 9^{ου} και αρχές του 20^{ου} αιώνα. Είναι η αγιοκατάταξή τους έγινε το 2007.

Ήταν κάποτε παιδιά

Ο Όσιος Παρθένιος και ο Όσιος Ευμένιος
από την Ιερά Μονή Κουδουμά

Εικονογράφηση: Εύα Καραντινού

Στο 11^ο βιβλίο της σειράς «Ήταν

κάποτε παιδιά...», αφού γίνεται αναφορά στα παιδικά χρόνια των Αγίων με την αφήγηση θαυμαστών περιστατικών, στη συνέχεια διαβάζουμε διηγήσεις όπως η παραπάνω, που εκτός από τα φωτισμένα πρόσωπα των Οσίων, που ήταν και κατά σάρκα αδελφοί, μαθαίνουμε και για τις συνήθειες και τις ιδιαιτερότητες αλλά και για τη γλώσσα της Κρήτης.

Το βιβλίο των εκδόσεων «Άθως-Παιδικά», που εικονογραφείται από την κ. Εύα Καραντινού, κυκλοφορεί μαζί με cd, με τη διήγηση των ιστοριών που αναφέρονται. Στο cd περιέχονται αυθεντικές ηχογραφήσεις από την Κρήτη, που παραχωρήθηκαν από το Κέντρο Έρευνας και Προβολής της Εθνικής Μουσικής.